

FIRST SUNDAY OF GREAT LENT

(Commemoration of Holy Images)

The Repose of Our Venerable Father Constantine the Philosopher, in the Monastic Life, Cyril, Teacher of the Slavs (869), and our Venerable Father Auxentius (457-74); and the Venerable Maron the Wonderworker and Hermit

Troparion and Kontakion:

Troparion (5): Let us the faithful acclaim and worship the Word, co-eternal with the Father and the Spirit, and born of the Virgin for our salvation. For He willed to be lifted up on the cross in the flesh, to suffer death and to raise the dead by His glorious resurrection.

Troparion (2): We bow before Your sacred image, O gracious Lord, and beg forgiveness for our offenses, O Christ our God; for You, of Your own will, deigned to ascend the cross in Your human nature to deliver from bondage under the enemy, those whom You created. Therefore, we gratefully cry out to You: Through Your coming to save the world, O Savior, You have filled all with joy.

Troparion (4): From your childhood you befriended wisdom, O God-inspired Cyril. Beholding her as a pure virgin all radiant you took her as a bride for yourself, and as with beads of gold she adorned your mind and soul. O blessed Cyril, like your namesake of Alexandria we have found you wise in name and truth.

Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit.

Kontakion (2): With teaching that was sound and divinely inspired you enlightened the world as with luminous rays. Flashing like lightning and surrounding the world you scattered the radiant word of God in the west, the north, and the southern lands, bringing light to the world with your wonders, O blessed Cyril.

Now and for ever and ever: Amen.

Kontakion (8): O Mother of God, through you, in the incarnation, the indescribable Word of God became describable; for through the divine goodness, the Word spoken from eternity became an image. May we, who believe in salvation, clothe ourselves in the same image both in word and deed.

Prokimenon:

Prokimenon (4): Blessed are You, O Lord the God of our fathers. Your Name is praised and glorified forever.

Verse: In all that You have done Your justice is apparent.

Prokimenon (4): Blessed are You, O Lord the God of our fathers. Your Name is praised and glorified forever.

Epistle:

Reading of the Epistle of St. Paul to the Hebrews.

(Heb 11,24-40;12,1-2)

Brethren: By faith Moses, when he had grown up, refused to be known as the son of Pharaoh's daughter; he chose to be ill-treated along with the people of God rather than enjoy the fleeting pleasure of sin. He considered the reproach of the Anointed greater wealth than the treasures of Egypt, for he was looking to the recompense.

What more shall I say? I have not time to tell of Gideon, Barak, Samson, Jephthah, of David and Samuel and the prophets, who by faith conquered kingdoms, did what was righteous, obtained the promises; they closed the mouths of lions, put out raging fires, escaped the devouring sword; out of weakness they were made powerful, became strong in battle, and turned back foreign invaders. Women received back their dead through resurrection. Some were tortured and would not accept deliverance, in order to obtain a better resurrection. Others endured mockery, scourging, even chains and imprisonment. They were stoned, sawed in two, put to death at sword's point; they went about in skins of sheep or goats, needy, afflicted, tormented. The world was not worthy of them. They wandered about in deserts and on mountains, in caves and in crevices in the earth.

Yet all these, though approved because of their faith, did not receive what had been promised. God had foreseen something better for us, so that without us they should not be made perfect. Therefore, since we are surrounded by so great a cloud of witnesses, let us rid ourselves of every burden and sin that clings to us and persevere in running the race that lies before us while keeping our eyes fixed on Jesus, the leader and perfecter of faith. For the sake of the joy that lay before him he endured the cross, despising its shame, and has taken his seat at the right of the throne of God.

Alleluia Verses:

Verse: Among His priests were Aaron and Moses; among those who invoked His name was Samuel.
Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: They invoked the Lord and He answered.
Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel:

(Jn 1,43-51)

At that time, Jesus decided to go to Galilee, and he found Philip. And Jesus said to him, "Follow me." Now Philip was from Bethsaida, the town of Andrew and Peter. Philip found Nathanael and told him, "We have found the one about whom Moses wrote in the law, and also the prophets, Jesus son of Joseph, from Nazareth." But Nathanael said to him, "Can anything good come from Nazareth?" Philip said to him, "Come and see." Jesus saw Nathanael coming toward him and said of him, "Here is a true Israelite. There is no duplicity in him." Nathanael said to him, "How do you know me?" Jesus answered and said to him, "Before Philip called you, I saw you under the fig tree." Nathanael answered him, "Rabbi, you are the Son of God; you are the King of Israel." Jesus answered and said to him, "Do you believe because I told you that I saw you under the fig tree? You will see greater things than this." And he said to him, "Amen, amen, I say to you, you will see the sky opened and the angels of God ascending and descending on the Son of Man."

It is truly right... (Or the Hirmos of the Feast):

In you, O Woman Full of Grace, the angelic choirs and the human race - all creation - rejoices. O Sanctified Temple, Mystical Paradise, and Glory of Virgins! He, Who is our God from before all ages took flesh from you and became a child. He made your womb a throne, and greater than the heavens. In you, O Woman Full of Grace, all creation rejoices. All praise be to you!

Communion Verse:

Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest.
Exult, you just, in the Lord; praise from the upright is fitting.
Alleluia, Alleluia, Alleluia.

ПЕРША НЕДІЛЯ ПОСТУ

(Православія)

Переставлення преподобного Кирила, учителя слов'янського.

Тропарі і Кондаки:

Тропар (5): Рівнобезначальне з Отцем і Духом Слово, що від Діви народилося на спасіння наше, прославмо, вірні, і поклонімся, бо Воно благозволило тілом зійти на хрест і смерть перетерпіти, і воскресити померлих славним воскресінням Своїм.

Тропар (2): Пречистому образу Твоєму поклоняємося, благий, просячи відпущення гріхів наших, Христе Боже; бо Ти добровільно зволив вийти тілом на хрест, щоб вибавити тих, що їх Ти створив, від неволі ворожої. Тому вдячно співаємо Тобі: Ти радістю наповнив усе, Спасе наш, що прийшов спасти світ.

Тропар (4): Від пелен ти старанно премудрість сестрою собі вчинив, богонатхненний, побачивши пресвітлу, як діву чисту, яку ти прийняв і привів, і нею, наче намистом золотим, свою душу і ум прикрасив; ти показав себе, як другий Кирило, блаженний, розумом і іменем мудрий.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (2): Твердим і богонатхненим ученням просвічуєш світ, як пресвітлими зорями; обійшов ти, як блискавка, вселенну, Кириле блаженний, розсвіаючи пресвітле боже слово, на заході, і півночі, і півдні світ просвіщаючи чудесами.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (8): Неосяжне слово Отця, прийнявши від Тебе, Богородице, людську природу, стало досяжним і, повернувши до первісного стану осквернений образ, з'єднало його з божественною красою. Визнаючи спасіння, ділом і словом ми це виявляємо.

Прокімен:

Прокімен (4): Благословенний Ти, Господи, Боже Отців наших, і хвальне, і прославлене ім'я Твоє на віки.

Стих: Бо Ти праведний у всьому, що вчинив еси нам.

Прокімен (4): Благословенний Ти, Господи, Боже Отців наших, і хвальне, і прославлене ім'я Твоє на віки.

Апостоль:

До Євреїв послання св. апостола Павла читання.

(Євр 11,24-40;12,1-2)

Браття, вірою Мойсей, коли був виріс, відрікся зватися сином дочки фараона; волів радше страждати разом з людом Божим, ніж дознавати дочасної гріховної втіхи, бо, дивлячись на нагороду, вважав за більше багатство наругу вибраного народу від скарбів Єгипту. Вірою він покинув Єгипет, не побоявся царського гніву, бо стояв твердо, як той, що Невидимого бачить. Вірою відсвяткував Пасху й окроплення кров'ю, щоб губитель не торкнувся їхніх первородних. Вірою перейшли Червоне море, як по суходолі, що спробувавши єгиптян, потопились. Вірою ерихонські мури по семиденнім обході впали. Вірою Рахав, блудниця, прийнявши мирно вивідувачів, з невірними не загинула.

І що ще скажу? Часу не вистане мені, коли заходжуся розповідати про Гедеона, про Варака, про Самсона, про Єфту, про Давида й Самуїла та пророків, що вірою підбили царства, чинили справедливість, обітниць осягнули, загородили пащі левам, силу вогню гасили, вістря меча уникали, ставали сильні, будиши недолугі, на війні проявили мужність, наскоки чужинців відбивали. Жінки діставали назад своїх померлих, які воскресали. Інші загинули в муках, відкинувши визволення, щоб осягнути ліпше воскресіння.

Інші наруг і бичів зазнали та ще й кайданів і в'язниці; їх каменовано, розрізувано пилою, брано на допити; вони вмирили, мечем забиті; тинялися в овечих та козячих шкурах, збідовані, гноблені, кривджені; вони, яких світ не був вартий, блукали пустинями, горами, печерами та земними вертепами. І всі вони дарма що мали добре засвідчення вірою, не одержали обіцяного, бо Бог зберіг нам щось краще, щоб вони не без нас осягли досконалість.

Тому і ми, маючи навколо себе таку велику хмару свідків, відкиньмо всякий тягар і гріх, що так легко обмотує, і біжімо витривало до змагання, що призначене нам, вдивляючися пильно в Ісуса, засновника й завершителя віри, який замість радості, що перед ним була, витерпів хрест, на сором не звертаючи уваги, і який возсів праворуч Божого престолу.

Апостольські Стих (Алилуя):

Стих: Мойсей і Арон між Його священиками, і Самуїл між тими, що Його ім'я прикликають.
Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих: Вони Господа прикликали, і Він відповідав їм.
Алилуя, алилуя, алилуя.

Євангелія: (Ів 1,43-51)

Другого дня, Ісус вирішив піти в Галилею; і знайшовши Филипа, мовив до нього: “Іди за мною”. А був Филип з Витсаїди, з міста Андрієвого та Петрового. Зустрів Филип Натанаїла і сказав до нього: “Ми знайшли того, про кого Мойсей у законі писав і пророки, - Ісуса, Йосифового сина, з Назарету.” Натанаїл же йому на те: “А що доброго може бути з Назарету?” Мовив до нього Филип: “Прийди та подивися.”

Побачивши Ісус, що Натанаїл надходив до нього, сказав про нього: “Ось справжній ізраїльтянин, що нема в ньому лукавства.” Натанаїл же йому: “Звідкіль знаєш мене?” Сказав Ісус, промовивши до нього: “Перше, ніж Филип закликав тебе, бачив я тебе, як був еси під смоковницею.” Відповів же йому Натанаїл: “Учителю, ти - Син Божий, ти - цар Ізраїлів.” Ісус відказав, мовивши до нього: “Тому, що я відповідав тобі: Бачив я тебе під смоковницею, - то й віриш! Бачитимеш більш, ніж те.” І сказав до нього: “Істинно, істинно кажу вам: Побачите небеса відкриті й ангелів Божих, як висходять та сходять на Сина Чоловічого.”

Достойно:

Тобою, Благодатна, радіє все творіння; ангельський хор і людський рід. Святий храм і раю духовний, похвало днів! З Тебе Бог воплотився і став хлоп'ятком - предвічний Бог наш. Твоє бо лоно він учинив Своїм престолом, просторішим від небес. Тобою, Благодатна, радіє все творіння. Слава Тобі!

Причасний Стих:

Хваліте Господа з небес, хваліте його в вишніх.
Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала.
Алилуя, алилуя, алилуя.